

Gældende formulering.

Stk. 2. Angår begæringerne om udlevering forskellige strafbare forhold, kan det som vilkår for udleveringen fastsættes, at den pågældende efter retsforfølgning og fuldbyrdelse af straf eller anden retsfølge i det ene land skal udleveres videre til det andet land.

§ 8. Begæring om udlevering kan fremsættes af politi- eller anklagemyndighed i det land, hvortil udlevering ønskes, og rettes til rigsadvokaten, statsadvokat eller politimester (i København politidirektøren).

Stk. 2. Begæringen skal indeholde oplysning om tid og sted for den strafbare handling, dennes beskaffenhed, de anvendelige straffebestemmelser, nationalitet og — om muligt — opholdssted for den, der begæres udleveret, samt sådanne oplysninger, som i øvrigt er nødvendige til bestemmelse af hans identitet.

Stk. 3. Såfremt den, der ønskes udleveret til strafforfølgning, ikke i et retsmøde meddeler samtykke til udleveringen eller erkender sig skyldig i det forhold, for hvilket udlevering begæres, skal der som grundlag for begæringen foreligge en af en domstol truffet beslutning, hvoraf fremgår, at domstolen har fundet rimelig grund til mistanke om, at han har begået den strafbare handling. Udlevering til strafforfølgning for flere forhold kan dog finde sted, selv om der kun foreligger tilståelse eller domstolsbeslutning med hensyn til et af forholdene.

§ 9. Efter modtagelsen af en begæring om udlevering iværksætter politiet uden ophold den nødvendige undersøgelse. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

§ 10. Den, som begæres udleveret, kan forlange rettens afgørelse af, om de i det foregående angivne betingelser for udlevering er opfyldt. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 2. Den pågældende skal af politiet gøres bekendt med den i stk. 1 hjemlede adgang til domstolsprøve.

Forslaget.

3. § 10 affattes således:

„**§ 10.** Den, som begæres udleveret, kan forlange rettens prøvelse af, om betingelserne for udlevering er opfyldt. Politiet skal gøre ham bekendt med adgangen til domstolsprøvelse.

Stk. 2. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Kære til landsretten kan kun ske inden for en frist af 3 dage. Retsplejelovens § 949, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.